

Reflex 9. årgang, nr. 33, marts 2016
www.57nord.dk

Reflex 33

KOLOFON FOR TIDSSKRIFTET REFLEX

REFLEX ER ET TIDSSKRIFT MED DIGTE, ARTIKLER OM LYRIK, ANMELDELSER OG ANDET SOM MÅTTE INTERESSERE DIGTERE OG LYRIKELSKERE.

REFLEX ER ET IKKE-KOMMERCIELT TIDSSKRIFT SOM UDGIVES AF POETKLUBBEN 57° NORD.

ANSVARSHAVENDERE REDAKTØR:

SEAN RYAN BJERREMAND

REDAKTIONSMEDLEMMER: JAN NYGAARD, KELL IVAN T THYGESEN, SEAN RYAN BJERREMAND

REFLEX UDGIVES I PDF-FORMAT. PDF'EN ER VELEGNET TIL PRINT. MEN KAN INDEHOLDE INDLEJREDE MEDIEOBJEKTER MED LYD/FILMKLIP. DET ANBEFALES AT ÅBNE FILEN DIREKTE MED DEN NYESTE ADOBE READER.

COPYRIGHT 57° NORD 2015 OG – PÅ DE RESPEKTIVE VÆRKER – KUNSTNERNE

KONTAKT: REFLEX@57NORD.DK

[HTTP://57NORD.DK/TIDSSKRIFT.PHP](http://57NORD.DK/TIDSSKRIFT.PHP)

ISSN: 1903-0738

FORSIDE OG BAGSIDE: SEAN RYAN BJERREMAND
FOTOS: SEAN RYAN BJERREMAND (SIDE 8, 14, 29, 36, 43, 58, 62) TOMAS DALGAARD (SIDE 14, 49), KELL IVAN T THYGESEN (SIDE 53), ANJA WADUM (SIDE 24), 9000 ORD (SIDE 22)

Indholdsfortegnelse:

Side 3	: Katrine Lund
Side 6	: Anne Michelsen
Side 9	: Niels Østergaard
Side 11	: Finn Wiedemann
Side 12	: Martin Bæk
Side 16	: Tidsrøver
Side 18	: Luchessi's Univers - af Luchessi Montecillo
Side 20	: Poetry 9000
Side 23	: Lise Andersen
Side 25	: Anett Sällsäter Christiansen og Sean Ryan Bjerremand
Side 26	: Sean Ryan Bjerremand
Side 29	: Anni Birgit Sørensen
Side 33	: Leif Achton-Lynegaard
Side 36	: Oscar Vela
Side 39	: Steffen Weiss
Side 43	: Mikkel Grøn
Side 46	: Peter Albrechtslund
Side 47	: Jørgen Wassilefsky
Side 49	: Daniel Mantel
Side 51	: J Nyd
Side 52	: Kell Ivan T Thygesen ft MAWIM
Side 53	: Kell Ivan T Thygesen
Side 54	: Kell Ivan T Thygesen ft Mr. Hyde
Side 55	: Sophie Jytte Klahn
Side 58	: Henrik Giversen
Side 63	: Appendix - forfatterportrætter

Katrine Lund

Strandet

Lille og ligegyldig ligger jeg i vandkanten

Jeg blev født ind i en verden

Hvor smil mødte mit blik

Da jeg slog øjnene op for første gang

Jeg troede blindt på tryggerammer

Men flammer og eksplosioner ændrede alt

For selvom mennesket ikke er født med had

Kommer det naturligt med tiden

Mere eller mindre i os alle

Hadet brændte mit land op

Drev menneskemasser på flugt

Forældre med børn i hver en arm

De heldige overlevede den dristige tur

Over det utilgivelige hav

Men jeg var ikke heldig

I mit kære barnesind

Følte jeg mig tryk

Hos mor og far

Men når verden omkring en brænder

Kan ikke engang ens forældre

Komme en til undsætning

Derfor endte jeg her

Som forsidebillede på alverdens aviser

Læst af mennesker der ser folk som mig

Som snyltere

Katrine Lund

Og hvorfor skulle de andet?
Vi er snyltere
Vi ønsker intet andet end at snylte os
Til et liv uden død
Overalt omkring os

Vi vil snylte os til muligheder for at nyde livet
Og måske en dag smile igen
Vi vil hellere end gerne
Snylte os til retten til livet
Også selvom vi gør det

Med netop livet som indsats
For der hvor vi er
Er der kun død forude

Og for mig
Det globaliserede forsidebarn
Kostede det mig også
Livet

Katrine Lund

The biggest lie

They
Lure us in
By promising
Us
Our dreams
On a silver
Platter

They
Capture us
By promising
That this stage
Is not
Forever

They
Hold us
Down

By promising
As soon as
There's a spot
It's ours
But the
Truth is
That no matter
What we do
They will never
See us
As of
Equally matter

Anne Michelsen

1:

Korte minutter splitsekunder sker sætter præg
noget en kort tid andet med stor indflydelse .
Der er også noget der sætter sig på livet
ændrer overskygger lyse mørke skygger .

Mennesker i et forløb overlappinger indtruffen
omstændigheder hjertets valg og fravalg .
Store omkostninger mindre årsager
Menneskelige valg opfattelser har stor betydning .
Psyken har sit grundstof .
Troen Håbet Kærlighed sætter præg .

2:

De flyver i flok de er så mange
en blandet skare nogle med sorte og hvide fjer .
De flyver højt og lavt sidder på grene i høje træer .
Nogle har smukke fjer ser en orm en lille bille på
jorden .
De spredes og de samles
de bygger rede ved jorden og højt i toppen .
De hakker ud efter de andre
samler føde til ungerne
de synger nogen tidlig morgen
andre en aften sang til klokkernes solnedgang .

3:

Fanget i et net af tråde et silke spind
bristede kærligheds forventninger
livets mange bud løsninger du jeg
forhåbninger der ikke faldt sammen
ikke havde fælles mål tanker i andre
retninger ingen målretning kun løse
ender der ikke fandt hinanden .

De glemte ord der ikke fandt sin rod
kun blev som fedt perle på
overfladen to dele der ikke kunne
optages sammen sejler i hver sin
retning som skibe søger forskellige
steder hen for at finde ly i stormvejr .
Søger nye mål solens spejl i havet.

4:

Solen er min bedste ven
Solen giver os vitaminer
Solen universets herre .

Solen gør mig glad
Solen få alt til at gro
Solen bringer varme .

Solen giver afveksling
Solen veksler med måne
danse danse solen .

Anne Michelsen

5:

Jeg gav dig så mange dage lang tid
du var ikke ærlig der manglede meget
du søgte og ikke alligevel .

Nærmest en labyrint du ikke selv så
konturen af hvor du afprøvede dig selv
dit eget ego volumen du eftersøgte i
dig selv eller dit liv .

Det var ikke nemt at se hvem du var
den rare eller ham der ville lade som om
han var den store elsker med styr på
verden kvinderne der bare skulle
plukkes fra træers grene .

Din verden var en blanding af sandhed
halve sandheder der vekslede tiden
fremtiden lå der og ventede uden
afgørelse .

Dog holdt du alt hen i det uvisse ved
hjælp af din taktik dit store talent ud i
forførelsens kunst som du skiftede
strategi i på din helt specielle måde .

Din personlighed gemte det under
påtaget tro og det reelle faktum du
ikke selv tog stilling til men som flød
sammen .

Der opstod din uærlighed din labyrint .

6:

Vintergækker krokus vi venter
med længsel.
Dagene de forsvinder vi lukker
op for glæden ved forårs tid.

Martsviol langs sti og hegn står
og giver tegn tiden iler bort
minder banker på skaber bro
i livets labyrint .

Stedsegrønne lyse bøgetræer
birken med sin lyse bark blander
en farve pragt så flot .
græsset vokser vildt og flot .

Forår er en pragt vildt med blæst
og vind byder den sommer ind
skov og strand havet slå sin
bølge op mod kysten på vores
fædreland.

Line Hassall Thomsen er stifter af Y Aarhus Poetry Club og har her sin nyfødte datter Mathilda med for første gang

Niels Østergaard

Where are you

A jazz

Where are you, my love
 I called for you
 Lying alone in the brown, shallow water
 Where are you, my love
 I called for you
 Daughter of love, that I always thought of
 Where is my love
 And were is my life

Round, brown

Round, brown
 Embedded in water
 Standing still
 Fixed position

Slowly changing
 The direction
 Slowly changing
 Focus distance

At the point
 Another pair
 Similar, blue
 Look down at her

Niels Østergaard

Plumose white

Nature's own disguise

Teasing colourless and yet a medley
A reflection of light
Teasing the eye
Plumose white

Teasing colourless and yet a devise
A reflection of light
That turns out white
Plumose white

Teasing colourless and yet a rainbow
A reflection of light
White to the eye
Colours die

Growing slovenly and yet a crystal
That forms stars at the cock
Grass of the bog
Clothesline sock

Growing slovenly and yet a crystal
A powder that may merge
The weeping birch
Whitewashed church

Teasing melancholies, as such a texture
A cover on darkness
A light to bless
Never less

Evening mist

The mist close the day
Growing up from the bog
Covers anything in grey

Brings water to cheep
When the night has gone
They lick the weeds

Bringing silence to the mind
Still also bringing
Voices of strange kinds

Witches and trolls time
Scary wisdom
Teasing the mind

Finn Wiedemann

1:

I den gamle linje 5
som gik mellem øst og vest
var der en pelskrave som sagde
sodavand er altid mere
sød når alvoren forsvinder

Jeg nikkede og udformede en tegning af en elefant
med én stødtand på bussens duggede bagrude
Den er flot, sagde chaufføren, stoppede bussen
og marcherede ned gennem midtergangen

Han tog et lommespejl frem og gav sig til at
klippe sine næsehår, imens han taktfast
stampede *Over the rainbow* med sin ene fod

Vi kommer for sent, sagde en ældre billist uden kørekort
Det er aldrig for sent at komme for sent, sagde bussemanden
imens han åbnede midterdøren og raskt gik fra borde

Der sad vi så og ventede på
ikke at komme nogen vegne
Alt imens solen pakkede sammen
og vi skød ryg
mod himmelbuen

2:

Med udsigt til roetoppe
og hårdtpumpede cykeldæk
græder vi fra første parket

Vanvidet er
presset hårdt sammen i et fingerbøl

Når vi endelig får tid tilsommer
bliver de gulefletstole
stillet frem på vores private strand

Nu falder aske fra træerne
Kærligheden er en papirsflyver med ild i halen
hvis den er hurtig nok tænder den et
nytårsbål

Martin Bæk

Toget

Stod der, så toget komme.
Forsøgte at komme med.
Kunne ikke. Toget kørte,
de andre kom med.
Jeg kunne ikke.
Så toget køre.

Så det næste tog komme.
Forsøgte at komme med,
Men kunne ikke.

Så dagens sidste tog komme.
Forsøgte at komme med.
Men kunne ikke.

Kunne se hende.
Høre hende.
Dufte hende.

Men kunne ikke komme med.
Som barnet ved den forbudte slikbutik.

Så tæt på livets sødme.
Dog så uendeligt langt fra.

Martin Bæk

En fraflytter vender tilbage.

Jeg er født her.
Jeg er opvokset her.
Jeg bor her ikke.
Jeg er her
Ikke for evigt.

10 år!
Så meget forandret og dog så lidt.
Alt ser anderledes ud, dog ligner alt sig selv.
Jeg kender stigen, dog er den forandret.
Jeg kender folkene, dog er jeg fremmed.

10 år!
Tilbage til rødderne, dog ikke.
Jeg er blevet ældre - 10år

Er byen?
Mange er her stadig,
Mange er borte,
Nogle for evigt.
Er byen?

Er byen?
Er det den samme? Er det en anden?
Er min barndomsby død?
Er min barndomsby forandret?

Kun en ven!

Hun siger hun så gerne vil have en sød fyr,
jeg er kun en ven.

Hun siger hun vil have en seriøs fyr,
jeg er kun en ven.

Hun siger hun vil have familie,
jeg er kun en ven.

Vil så gerne give hende det hele,
men er kun en ven.

Kan give hende det hele, men er kun en ven.

De siger alle ven!

At springe

At springe.
At miste fodfæstet.
At være i
intetheden.

For et øjeblik.
For en stund.
For evigt.

Lander.
Rammer.
Smadrer.

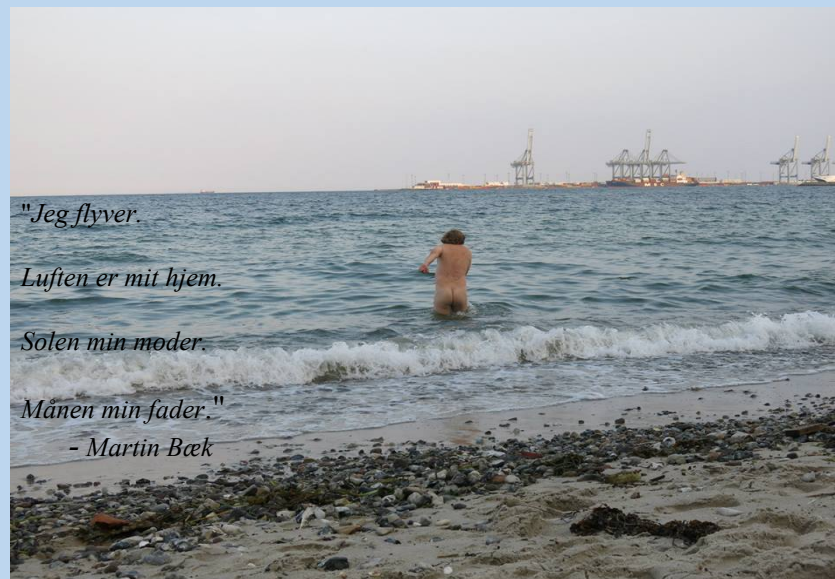
Sige farvel.
Gøre noget nyt.
Gøre noget igen

Luften, himmelen

Jeg flyver.
Luften er mit hjem.
Solen min moder.
Månen min fader.

Verdenshjørnerne mine søskende.

Jeg leger med vinden.
Rider på stormen.
Den gode lykke jeg fik.
Højt at flyve hænder.
Over hav og land jeg flyver.
Under himmelen jeg hjemme har.
Her er jeg fri som fuglen.

"Jeg flyver.

Luften er mit hjem.

Solen min moder.

Månen min fader."

- Martin Bæk

Tomas Dalgaard er en ofte samfundskritisk digter, der bidrager flittigt både ved poetisk scene på Løves Vin- og Bogcafé i Århus og i Reflex

Tidsrøver

— Du
— har
— spaltet
— mit
— atom
— hvad
— ser
— du
— nu
— ?

Tidsrøver

Digt 2:

Ensomhedens megafon kalder på
tapetets tungeløse rekyl
og kvæles i egne versaler.

Digt 4:

Iskysset låser
dit kød i mødet
med vinterens
jalousi.

Digt 3:

Og selvom vi efter solens hede ligger
skrællet ind til kernehuset
med sprængte vinduer på klem
har lyset ikke blegnet dine
kinder af nattens blæk
og hver en kernevæg
står blank i øjnene
med forventning om
at falde en anden
dag når du ikke
holder kødet i din hånd.

Digt 5:

Din håndregn prikker min pande
i spiraler af nervekramper og
jeg ligger gennemblødt
i dine arme til lyden af
dråbernes
fald.

Luchessi's Univers

Luchessi's Univers

Luchessi's Univers

A wise man
told me:
Be Strong
& Tender
I'm still
learning
what that means...

Poetry 9000

RAMA & Ordkraft 2. april

RAMA og Ordkraft/9000 ORD arbejder sammen, fordi musik og ord klæder hinanden så godt. RAMA er Det Jyske Musikkonservatoriums festival, hvor de studerende en hel dag byder på koncerter i Musikkens Hus.

RAMA finder i år sted lørdag den 2. april kl. 13 til midnat - en uge før Ordkraft ruller sig ud i nabohuset Nordkraft. RAMA og Ordkraft præsenterer således hver især et arrangement, hvor musikere og digtere optræder sammen.

Lørdag den 2. april kl. 15.30: Kor & Digte i Musikkens Hus (Foyer +3)

Vokalensemblet Echoes in Veil møder de fire nordjyske digtere Lise Andersen, Majken Portefee Lex, Kristian Melchior og Kell Ivan Thygesen. Deres optræden er improviseret, så publikum får lov at opleve skabelsesprocessen.

ORDKRAFT X

I dagene 7.-9. april 2016 finder Ordkraft atter sted - Nordjyllands store litteratur-event. Og 9000 ORD er igen i år med som arrangør af Ordkraft X. Ordkraft X er det poetiske spor på festivalen. Med musik, digte og performance. Med lokale, nationale og internationale navne.

Se programmet i sin helhed [her](#)

Maiken Portefee Lex

Lise Andersen

Sæby

Hvorfor skulle jeg skrive om Sæby – Sæby Torv eller Sæby Strand jeg kender det ikke men min mor var barn i Sæby og jeg samlede strandskaller med mine forældre en sommerdag da jeg var barn strandskallerne skyllede jeg bagefter og tørrede dem. I dag er de i min lampe af glas som et slags bevis på at jeg som barn var ved stranden i Sæby en sommerdag med mine forældre. Lampen står på skabet der er af elmetræ og antikt.

Ham der har galleriet er glad for kvinder gamle som unge sjovt nok det med de gamle kvinder – unge kan man bedre forstå med den glatte hud og de klare øjne men gamle kvinder med gråt hår og rynker og tunge øjenlåg og hår på overlæben. Men sådan er han man kan ikke føle sig tryk hvis man er alene med ham i galleriets kælder. Men han bor ikke i Sæby og det er blevet koldt om natten nu jeg må snart skifte til vinterdyne men med undertrøje går det lidt endnu. Søvnens har ikke tænkt sig at komme på besøg det er ellers et passende tidspunkt nu hvor klokken er pænt på den anden side af midnat.

Lampen er så køn med alle strandskallerne der på skabet af elmetræ som jeg købte da jeg var en ung kvinde uden rynker og gråt hår og tunge øjenlåg og huden var glat og øjnene klare.

Sæby siger du skriv om Sæby men skulle jeg skrive om de nye og dyre lejligheder der ligger lige ud til vandet og hvor morgensolen kommer ind ad det store vindue det vindue som mågerne konstant overskider i lange sprøjt mens de skriger som måger nu engang gør for ikke at tale om altanerne.

Jeg har et billede af huset i Sæby hvor min mor boede som barn jeg ved ikke om huset er der endnu måske er det revet ned. Min mor er ikke født i Sæby men i Ålbæk mod nord gå mod nord mærk vinden i ansigtet og snefuggene prikke når det er vinter strid dig gennem vinden mod nord med iskrystallernes sitrende kulde prikkende mod din varme hud i ansigtet snefuggene der smelter på dine øjenvipper som dråber af dug gå mod nord. Støvlerne synker ned i den dybe sne det kræver noget at gå mod nord man skal ville det.

Sæby - foto: Anja Wadum

Anett Sällsäter Christiansen og Sean Ryan Bjerremand

Når dagen begynder

Vi ved ikke hvad dagen vilbringe
men solen er ved at stå op
og bilerne ses i en lyskæde i 8220.

Tæt på det første hjem på Janesvej
hvor de første blik blev sendt
og de første snefnug faldt
kørte vi om kap med synapserne og dendritterne
blot en skriveblok, et kamera, en bænk, en lanterne og en god sofa

Blikke når solen går ned
og under månen
og i børnenes ansigter.

Blomsten i mange kvinders ansigt
og den skønne figur
når hun sætter sig ned.

Situationer hvor hjerteråbenbares
mennesker der vil elske livet og det man ikkeved
men sanser bag regnbuen i øjnene

Skønhed ses bag facaden
hvorfra øjnene selv kaster blikke bag bikinien eller
tørklædet Men regnen kan også ruske i hjertet
for himmelen er ikke altid blå
men alle perspektiver undfanger øjeblikket
Vi kender ikke dagen
men lyset er oppe
og vi bestemmer selv
hvor vi vil se hen i hvert eneste lille nu
Og i de bakker hvor solen skinnede for første gang
kører bilerne mod arbejdspladserne

En ny dag fødes i 8220 og vi ved ikke hvad dagen vilbringe
– lad dagen stå bi og se hvor den vil bringe dig hen
inden solen atter går ned over de bakker vi så solen gå op
over.

Godmorgen!

Sean Ryan Bjerremand

Ordnani, bøn og Johannes

Jeg snakkede med præsten
og han hed Johannes
for præster hedder altid Johannes
ligesom læger altid hedder Lund eller Holm.

Men det skal så siges:
Jeg snakkede ikke så meget med ham
og han talte ikke med mig men der var ord – ja, mange ord

For han ordnarede gennem hele snakken
for det kunne han lide han sagde at det var bedre
end dengang han fyldte sig med junk
for det var før han mødte Gud

Men altså præsten havde ikke tid til forbrug
for forbrug var det der ledte væk fra Ånden
han havde to huse og to biler og en kone med deltidsjob
for sådan havde man det bedst
når Gud lagde sin Ånd til
og resten klarede menigheden

Præsten havde ikke tid til lange salgstaler
for sådan noget var ikke Guds vilje

så han nøjedes med at bede for det gode vejr
og det gode vejr, det kom
så han kunne fortælle at Gud var med
og at Ånden havde lukket kommunen for dæmonerne
og i øvrigt havde hans kone slået dæmonen ude ved
Kalø Vig ihjel for hun elskede Jesus

Så ingen store salgstaler der
for menigheden havde selv valgt at komme i Himlen
og de var frelste – de var udfriet og havde taget nogle
gode uddannelser og præsten med hans to huse og to biler
og konen med deltidsjobbet klarede sig med gratis madspild
ude fra Super Best. Sagde de.

Ja, de havde en indforstået jargon
og de ordnarede hurtigere end Lars Løkke
kan tømme en guldbajer
hurtigere end Helle Thorning kan stave til "engangsknald"
og hurtigere end P. Henrik kan ringe efter sintjener

De ville så meget og drømte så lidt og masser af ord
og mest af alt husker jeg ordudvekslingen

"godt du kunne komme!"

"tak fordi jeg måtte komme!"

Sean Ryan Bjerremand

Men altså præsten hed Johannes for det hedder præster
altid – altid!

Og han fortalte gladeligt om hvor meget
folk i Frederiksgade gjorde nar og om hvor meget folk rystede
på hovedet af ham da han havde taget båden ned ad Århus Bugt
for det var der han havde lukket

Kommunegrænserne

for

dæmonerne !

Og tusinder og atter titusinder ville nu blive omvendt
til Kongens Folk i Frederiksgade

Han syntes måske at han havde manglet et stormvejr
for han ville gerne have bedt stormen om at lægge sig
men all right – han kunne jo ikke være i den helt øverste lliga

Men han havde lukket kommunegrænserne
og dæmonerne kunne ikke længere komme ind i kommunen
og templet ville snart vise sig på Hasle Bakker
for det var derude alle ville bygge et tempel
og alle ville strømme til Zions top
på Hasle Bakker

for der var ingen dæmoner ved Svanesøen
for svaner havde ikke nået med dæmoner at gøre

men en svane kunne blive født i en andegård
og fylde sig med alt muligt junk
og til sidst finde Gud

Men Johannes havde ikke tid til lange salgstaler
for salgstaler havde ikke nået med bøn at gøre
og bøn havde alt med Gud at gøre
og alle kunne blive frelst
når Johannes bad for dem
og Joan sang for dem

Og de ringede fra SKAT og bad ham komme til et møde
men det var Johannes ligeglad med
for Johannes havde fundet Gud

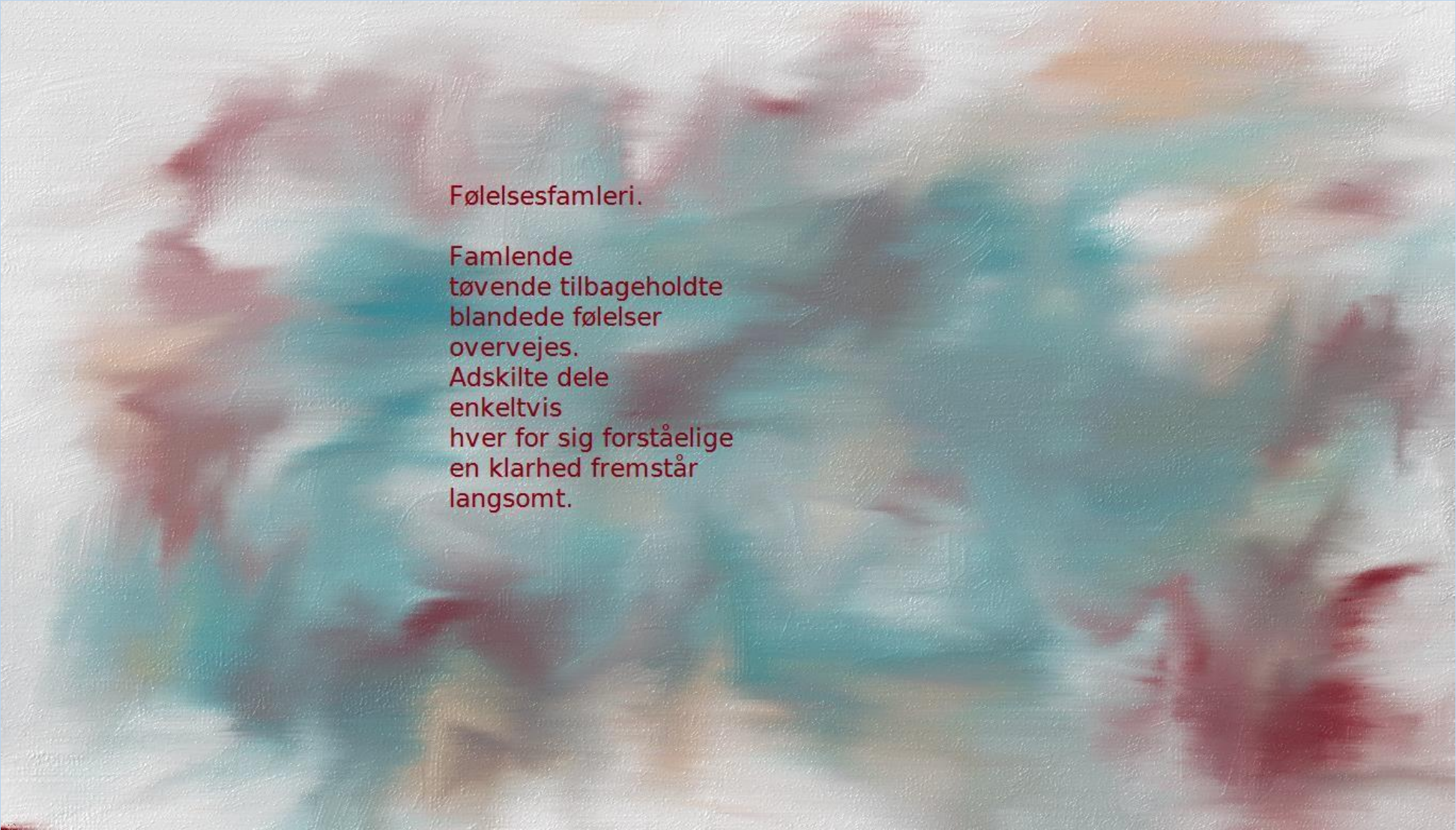
– Endelig!

***Denne historie er fiktion under inspiration fra et besøg hos Kongens
Folk i Aarhus i 2013.***

Daniel Boysen , f.1986, havde bogreception på sin stærke roman "Fordi ilden er vores" den 5. marts.

Anni Birgit Sørensen

Følelsesfamleri.

Famlende
tøvende tilbageholdte
blandede følelser
overvejes.

Adskilte dele
enkeltvis
hver for sig forståelige
en klarhed fremstår
langsomt.

Anni Birgit Sørensen

Som dug for solen

Formfuldendt svæver skyer en
skyggedans i form.
Fantastiske formationer.
Ligner antagelig skikkelser
som sendt fra dybe drømme.
Billeder veksler på en
ophøjet himmel.

Dugdråbers blanke spejl
nøgne fødder i det våde græs.
Solen varmer for en tid.
Smilet skinner igennem.
Smerte, vrede, afmagt
farver og former
dit forvrængede ansigt.

Nattens kølighed slipper
ikke nemt sit tag.
Mørket vil så gerne
have det sidste ord.
Dugdråber véd;
at det bliver morgen
igen. En perlemorsfarvet
latter overdøver
dit farveløse skrig.

Du fremtræder
i en velkendt skikkelse
formet som du er
af dagens vejr og vind.

Når du antager andre former
ser vi perler,
der forsvinder som dug for solen.

Anni Birgit Sørensen

En boble er bristet

Så bristede boblen.

Der var dem, der lo en skadefro latter.
Der var dem, der græd i deres inderste.
Der var dem, der nød at prikke hul på boblen.
Der var dem, der hastigt bad om flere bobler.

Boblers levetid er aldrig lang,
men alting skal have sin tid.
Hvert menneske sine egne bobler,
så at sige.

Den nye store skønne luksus boble
er forresten helt vidunderlig, skulle
jeg hilse og sige
fra boblens bristefærdige beboer.

Den opbevaring har du skjult godt

Jeg har ikke rigtig noget
at have det i,
men jeg er nok lidt skabsoptimist.

Det gode humør er gemt lidt af vejen til
bedre tider,
men skabet er fyldt af overraskelser.

Hvorfor jeg har malet
mit skab grønt?
Spørger du ..
Jo, ser du,
der er da håb endnu
selv for de mest garvede
gravalvorlige pessimister.

Men skabet
det er jeg ikke.

Leif Achten-Lynegaard

AB NORM

i hjernens abnorme atriumgård
 i atriumgårdens abnorme hjerne
 var plads til stor begejstring
 rummet var ikke fuldt møbleret
 tomhed gik rundt hånd i hånd
 med angst og utilstrækkelighed
 triste tanker lå som hvide lagner
 over de lyse minders møblement
 hjemlængsels kræftknode voksede
 mørkets sorte farve gled over
 væggenes hvidhed som våd maling
 i zig zag lyn fremstod barnet klart
 med dukken uden hoved
 satre ord vikled sig ud af trætte øjne

SCENER FRA ET KØKKENSKAB

Flødefarvet skinddød i skåret muselmalet kande støber
 Edderkoppe spin doktori mod flueknepperi i kirketiden
 Gul citronmåne oplyser museunger om deres rettigheder
 Eddike dråbe dryp i lambada takt på dåse med flåede
 tomater og et fedtefad
 Cosa Nostra spaghetti arme i gennemsigtig indpakning har
 ikke noget at skjule
 Bænkebider spejler sig i forkromet kaffedåse og bliver
 forelsket
 Sisyfos myrehær bestiger sukkerbjerget igen og igen
 Bag sennepskrukken gnaver ormene i microtus agresis
 som ligger i fosterstilling med hovedet på oste blokken
 Ferskner i lage ligger brune og bløde i skål og byder sig til
 uden held
 Blævreflæsk med grøn teint kurtiseres af musikalsk spyflue

Leif Achten-Lynegaard

med moustache og lorgnetter fra nederste hylde i øm balkonscene
 Maddiker med mælkeskæg smovser i modermælkserstatning
 Citrus blomster attitude i æske med underfrankerede the breve
 Grov mandestemme bag køkkenlågens beskyttende panser
 ”Goddag frue det er Skadeservice så er der allerede gået et helt årigen!”

BARFODET

fortærer mørke gader
 vender øjenhvide striber ud
 pupillen hænger i sort tråd
 tiden er tyst månen er træt
 vinden klynger sig til træerne
 uglen vokser midt i ansigtet
 som hård skorpe under øjnene

barfodet drøm søger fortvivlet
 sin ejer bag byens røde øjne

Leif Achten-Lynegaard

ABYSSOS

angstens fastheds splinter af en drøm i
trøstens duefjers vildfarne dans
steppegræssets dønninger **MERZ**

ligblege glødelampes skrøbelige profetier
er fugleskelettets antistatiske skyskraber

DEMOS og PHOBOS
(Marskrigsgudens hunde frygtogskræk)

den elektriske dukke bor i bunkeren under
modlysets krøllede kirke objektivitet

LHOOQ

(Lig Husets Ophobede Overskuds Quinder)

vinduer skælvede i dræbte åndedrag
nylonstrømper støvbro materie ser noget andet tage
sin begyndelse

rullegardinets frontalangreb stønnende gisp fletter
bladedryppets andagt remse **ANANISAPTA**

en rød telefon ringer

RIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIINNG

(ingen svarer)

Dea Sofie Kudsk i en kreativ stund til Skriveværkstedet på Gellerup Bibliotek i Atlas over Århus' regi.

Oscar Vela

Sidder på en bæk

Sidder på en bæk
Kikker på
På fremtidens starletter

Jeg elsker foråret
Med al den eufori
Og håb
Men på en varm sommerdag
kan alle kvinder være smukke

Duerne vandre nikkende rundt om sig selv
Nu og da flyver de forskrækket
Op i luften
De stridsvante nikker bare vider
Som et folk der er vant til at
Blive terroriseret
Livet skal jo gå videre

Sidder på en bæk
Uden mål og jag
Jeg lader andre om at flaner
Nyder menneskene på afstand
Alle er på vej mod et mål
Håber at de for scoret
Så smilet og glæden
Genfindes i deres stivnede ansigter

Sidder på en bæk
En street smart ung fyr
Med tatoveret overarme på størrelse
Med en middelalderlig amerikansk
Overflods kvindes lår
Vifter mig om næsen
Med et spil kort,
Kasketten sider på sned

Oscar Veta

En sveddråbe løber ned ad
 Hans tinding og rammer
 Den tunge guldkæde der
 Pryder hans pitbull nakke,
 Så åbner han sin kannibal mund
 Og spørger
 ”Er du en player”
 jeg kikker på hans pupiller
 der er på størrelse
 med jul kapsler,
 tager mig god tid til at svare
 kikker ned på mit skød
 løfter hoved, ser på ham igen
 og svarer
 i vores mest intime øjeblikke
 tager vi alle en spiller
 for vore herre,
 mens jeg rækker ham en tyver,
 her køb dig en øl
 vi kan alle

trænge til noget svalende
 i denne varme
 han tøver et øjeblik
 mit smil er der stadig
 han tager i mod
 og er den der er strøget

sidder på en bænk
 ser på benene, kjolerne
 ser på de store, de tynde
 og dem imellem
 ung fast gammel løst

sidder på en bænk
 på strøget
 i byen København
 i landet Danmark
 Norden, Skandinavien
 Europa

Oscar Veta

På en planet kaldet Jorden
En lille prik i universet
Hvor der sider en
Lille mand
Og ser på en flod af skikkelser
Der passer forbi
Som en stjernebestrøet mælkevej

På denne jord
Er kvinder nu engang
Det smukkeste
man kan se, når man er
En mand på en bænk
På en varm sommer dag
Og de dejlige skikkelser viser vej

Steffen Weiss

Nekrologer, uden gråd

1.

Livet er en skattekiste hun gemte på sætningen lige til det sidste
 hun havde tid til at save benene af hverdagene
 rejsen til sofaen blev derfor afkortet efter eget ønske arrangementet var planlagt i mindste detalje
 selv farven på afskedsfartøjet havde hun selvvalgt
 på alle buketterne stod "Farvel Karen, fra Karen"

II.

Hjemmet var kniplinger
 og massive klunkegardiner det havde det altid været han var et godt menneske stor enighed prægede utallige børn
 de havde altid sagt "Jørgen" børnene havde mange nationaliteter
 han havde ikke været kræsen pungen var altid tung kvinderne bærer slør
 men der kommer ikke en tåre de har modne øjne

III.

Det var forsidesstof
 så længe minderne sad i vores hjerter
 der havde altid været pokalgarderøber
 så langt øjnene rakte
 han tog hjertet med hver gang de gik ikamp
 den længste proces var altid den tvungne nedgravning altid skulle han være langsigtet og på post
 han svigtede aldrig når det gjaldt
 han var næsten altid
 den sidste der stod tilbage når røgen havde lagt sig det var lidt heltemodigt

IV.

Der var altid for mange ben og retterne i kasserne kunne græde ud på gaden tørklædet gemte på det
 let fedtede hår der var altid
 en umiskendelig stank omkring hendes person mange genkendte hende på det hvide
 forklæde med de mange blodstænk hun havde fodret hele byen fra foderbrættet den struttede af sundhed til det sidste
 der kommer ingen som hende nogensinde igen
 ier som stod en takketale printet på kirkegulvet

Steffen Weiss

Affødt af solstorme

I.

Hun er lommebarnet affødt af tryghed og mørke hun taler kul hele dagen hver gang skal vi kontakte en numerolog for at oversætte hendes fraseringer i mellemtiden kysserhun lys i sindet og springer ud som lystlyser i det klare solskin i sandet kan du kun bruge navnet "havfrue" det er det eneste beskrivende ord der er dækkende for den personlighed hun besidder

II.

De er de elskende hele familien advarede mod holder hænder, uanset vejrforhold og storme hun kan regne ud af øjnene påkommando og han kan trøste der er blanke skuldre hun kan læne sig op ad hun visnerskoven når hun føler for det han kan få den til at blomstre de ermodsætningerne der bekræfterreglen de mødtes også på et sted ingen nævner med navn

III.

Han blev født i empatiens navn hans yndlingsdyr er katten og når han spinder er der ikke så meget som en sjælder balancerer på et plankeværk han er altid på jagt i efterladte skatte, der finder nyt hjem under betryggende tag det er kreative udvidelser af eksistens

Steffen Weiss

IV.

Sammen simulerer de Ikaros flyver ind i solens tiltrækningskraft og styrter somelskende
ned i fjerfyldte dyners tryghed de holder krammende fast
i hjerters takt
der er albummer fyldt med kys de stille aftener sidder de fylder sjæle med nostalgi mindes alle de kys de har
delt gennem mangfoldige mørke nætter de kan huske hver og et
to nye tilføjes samlingen specielle og måske de sidste af denne verden

V.

I dag er solstormenes dag eksplosioner af gamma indhylder universets tilgængelighed
endnu et skib søsættes op i uendeligheden på himlen blinker solene i takt til de dunkende rytmer
der stedes til hvile i deres åbne ører hjerterne er forprogrammerede indeholder informationer for de skal vide, derude denne
planet forgår ikke
upåaktet, de har modtaget signaler der fortæller om
at dette engang var et befolket område der var fyldt med emotionelle årstider

Mikkel Grøn

Eros til kærlighedens gudinde

Eros sad på h3 ved en skrænt ved havet. En digter steg op af vandet og satte sig ved siden af hende, vil du fortælle mig om hvad kærlighed er så jeg kan flette dem ind i mine digte. Kærlighed er et lyn der rammer hjertet som Amors pil, en puls under brystkassen på dine bryster der laver den mælk der blandet med honning er den elskovssaft, der holder os i hinandens hænder. Kærlighed er et skakbræt hvor alle elsker hinanden og tankerne vandrer som brikker i et spil, hvor tilfældet råder som detvil. Kærlighed er den følelse der danner den tryghed al kunst kommer fra, du er den muse der inspirerer mig selv om vi kun skriver sammen. En tavs kommunikation der hvisker et løfte om at elskoven må os trøste. Kærlighed er en ræv bag øret der visker en rus i dit øre Kærlighed er den forelskelse der får verden til at dreje rundt, mens vi går i modsat retning af klodens rotation med hinanden i hænderne. Kærlighed er den elskov der kommer under en orgasme. Som et spring vand imellem et organisk frihedsgudinde. Kærlighed er gudsbedste

gave til os elskende mennesker, det der sætter os frie fra at være alene om at opdage verden. Den oplevelse når to der samtidigt deler den puls, vi finder imellem hinandens erindring om noget større, nemlig det nu vi deler. Kærlighed er en fortryllelse der binder to sammen til en helhed
Som et venskab der kalder på kærlighed som en indforstået, stilstand der næsten er for enorm. Kærlighed er den ærlighed ingen bøger kun kan nærme sig beskrivelsen af, hvis vi kunne sige den helt underfundige beskrivelse af et kys. Ville alle sige det i kor. Dig elsker jeg, og da ville freden blomstre som et fyrværkeri inden i vores hjerner. Kærlighed er den fredsdue der stiger op af hatten på pacifister, er grunden til at soldater overgiver sig til håbet om forsoning, mens de bryder ud i en dans. Hvis aber kan lave musik hvorfor skulle mennesker så ikke danse dertil. Kærlighed er det smukkeste der findes, som en gave fra et kys, der åbner for en fossende flod imellem benene. Kærlighed er det der gør os rundtossede i en karrusel ingen vil stige ud af. En fugl der letter og breder vingerne ud og flyver op op op til solen for at spise stjernestøvet. Kærlighed er

Mikkel Grøn

den rose på læberne der er grobund for digternes
 poesi, mens de leder efter jordbærmærker hvor intet
 er virkeligt. Står der altid en og venter på med et kys
 parat til at cirkle i munden som en helikopter.
 Kærlighed er den nektar bierne lever af og en
 blomst i dit skød. Som en følelse af det røgsignal
 der lyser op i en stilhed af lyserøde skyer. Kærlighed
 er den rus vi deler med hinanden som en smutsten
 over havet, hvor vi svømmer som fisk på vej mod en
 redningsbåd, der kalder os ind under huden på
 hinanden som en det der kaldes næstekærlige.
 Kærlighed er de noder alle musikere leder efter som
 en blomst der spirer imellem ukrudt om kap for at
 være smukkere en hinanden og sætte den frø, der
 spirer år efter år, fordi alting er besjælet alt har ånd.
 Kærlighed er det livslys der er ude og svømme på
 forelskelsens hav, den båd der aldrig kan synke.
 Kærlighed er de blade der springer ud om foråret, en

tak til vores funkede stjerne, der er alt livs håb om
 en fremtid vi deler. Kærlighed er de sanser vi kender
 som et spejlbillede til hinanden, et blik i dine øjne og
 et klarsyn hvor vi ser den fremtid vi deler med
 følelsen af de kys vi sender til hinanden, når du
 kalder mig søde. Kærlighed er de drømme der aldrig
 bliver lagt på is, og snevejr om foråret, en sæson
 med flettede hænder, hvor vi kysser hinandens
 læber, så stille at kun de fugle der flyver, inden
 under vores æbletræ kan høre det. Kærlighed er det
 det er og som jeg ikke kan beskrive andet en den
 skrift du sender til mig i mellemtiden mens jeg
 drømmer om at se dig igen. Et enkelt kys ville føles
 som en spire i mit livs regnskov, som blomster så
 frodigt at kun kærligheden kan måle sig medden.

Mikkel Grøn

Den smukke Helene

Sidste kapitel inden den intellektuellekamp begynder

En svane gør ingen sommer, man ved det er forår når sangsvanerne vifter deres vinger og det lyder som om at vingerne synger. Datter af Zeus og fuldstændig forelsket som en rejse til det punkt hvor rejsningen bliver til et eifefeltårn på krigsliderlige der bruger bøger til at udkæmpe krige og religion til at propagandere misforståede digteres værker. Pennen er stærkere end sværdet og enhver ved at jo mere kærlighed jo mere fred. Giv befolkningen kunst og kultur og pludselig standser alt den higen eftermagt, det begær efter Helene gav freden en chance. Mens de stor kæber danser i blinde vil jeg sysle med rødbeder selleri og pastinak. På feltet foran Zeus stod hun og dansede, den gang hun var ung var hun tung som en sten, den dag er hun en sten der kan flyve. Hun var så smuk at man skulle tro hun var blevet givet den skønhed som en gave fra et svane æg. Men hvad kom først hønen eller ægget. Hun

havde bare bryster og gik rundt med guldstøv på brystvorterne. Håret sat op og en fjer bagøret. Skakbrættet var lige så gammelt som hende og var spillet af de grækere der havde grundlagt Europas tænkning. Hun smilte gik rundt iblandt gader der var belagt med marmor og sagte stillede hun sig tilfreds med at drikke af den nektar, der flyder på læberne af skjalde. Der havde opfundet hende og hun havde opfundet deres kærlighed. Det er for let at gå fra kærlighed til had, lad os da prøve at skille de betragtninger ad. Helene standsede op et kort ophold imellem, et pust og en inhalation, af røgelsen der stod i templet. Hun gik en tur op til oraklet i delfi og begyndte at stille spørgsmål som intet svar havde. Hvis skyerne ikke vil gå væk hvorfor er der så en storm på vej. Kærligheden vil holde dig varm. Men den varme er ligesom at pisse i bukserne for den er kun til låns. Mænd er som maskinelle udregninger svære at forstå men svære at tryllebinde. Hvis jeg kunne ville jeg synge dig en godnat sang der indeholdt alle svar på livets gåder, men sandheden er at jeg intet ved om nogle svar men kun kender til de spørgsmål der oplyser dit sind. For at kommetil

Peter Albrechtslund

Økonomisk korrekt novelle

Familien fik en standard grå urne bragt fra krematoriet (så kunne de selv grave ham ned)
 Det sirligt foldede Dannebrog var lagt i en ren Netto pose (håndskreven hilsen bag på et regneark)
 Sammen med ordenen for at være faldet i en ussel støvet by
 I en God forsaken ørkenstat eller Mickey Mouse dump som yankeerne sagde
 Nu stod posen ved siden af urnen i vindfanget ved hans familiehus
 Det susede i grantræerne og sneen føg.

De to udsendte underofficerer var halvt gennemfrosne
 og hustruen hørte dem sige til hinanden udenfor hendes lukkede dør:
Det var nummer 14 i dag - hun er ikke hjemme
Lad os stille ham udenfor døren – han kan jo kun dø engang
Vi må jo ikke få overtid på det her!

Hustruens højre hånd var knyttet klar til kamp
 Hun kontrollerede sine følelser
De kryb råbte hun da de to igen sad i deres Jeep
Ikke de to klaphatte

Men de infantile politikere og generalstaben fra 1864
 eller hvornår de nu var blevet hevet op af et eller andet hul
 Deres liberale sind befriede dem for al værdighed
 Jens havde haft militæret som hobby
 Han havde ønsket at gøre en forskel for sine mænd
 som gav deres helligste så skulle de ikke glemmes
 Hun glemte ham aldrig - troede hun

Jørgen Wassilefsky

1.

Du lille Bastian, er
vi bange for dig, bange
for dit åndedræt, dine
slidte fodsåler? Tåler vi ikke
dine fingres greb?

Er vi ude af stand til,
at fatte om sutten
lade dit hoved hvile, bare
et øjeblik

Børnene leger
kysser, mens fugle
tigger – andre
presser
læber sammen
om skjulte
sår

2.

Ikke længere
Drømmende

Krumning, en
Smerte, en rydning
Forbundet

Udstrakt, en svimlende
Fornemmelse
Af forsvindingspunkter

Kryber ikke

En snor strækker sig
Trygler
Bindes ikke

Henrik Giversen – vært på den åbne poetiske scene i Århus og til tider kaldt Dan Turélls uægte søn. En ordgøgler i særklasse.

Daniel Mantel

NÅR IKKE...

Når jeg vågner, kan det kun være i en drøm
 Når jeg slår øjnene op, er synet heldigvis aldrig mit
 Når jeg står ud af sengen, falder jeg ned bag horisonten
 Når jeg drikker morgenkaffe, er der intet grums i koppen
 Når jeg står under bruseren, rammer vandstrålerne forbi
 Når jeg barberer mig, har jeg hver dag et filtret fuldskæg
 Når jeg ser i spejlet, skynder det sig at blive til pauseskærm
 Når jeg tager tøj på, er det altid lige mens det bliver vasket
 Når jeg finder min pung og nøgle, er jeg en ussel tyv
 Når jeg prøver at gå ud, gider ingen dør at vise sig
 Når jeg er sluppet gennem væggen, vil håndtaget ikke give slip
 Når jeg har givet min hånd, klapper alle dørene begejstret
 Når jeg måske er kommet ud, skal jeg finde mig bag horisonten
 Når jeg så endelig finder mig, er jeg fra i går eller sidste år
 Når jeg så er ude, skal jeg finde hjem før jeg er forbi
 Når jeg genkender gadenavnet, er jeg garanteret faret vild
 Når jeg spørger om vej, er det flere liv for sent
 Når jeg vil købe et kort, koster det endnu et liv
 Når jeg tager min pung frem, har en ussel tyv taget den

Når jeg når bunden, er jeg så lille at jeg kan være mange nok
 Når jeg står på hinandens skuldre, kan jeg lige se en horisont
 Når jeg sælger ud af os selv, har jeg nok til en mail eller to
 Når jeg klikkes afsted, når jeg at vinke farvel til mig der ville med
 Når jeg lander i indbakken, husker jeg omgående ikke at fatte
 Når jeg tror på mit hjem, maser jeg mig ud gennem væggen
 Når jeg glemmer alt hvad jeg kan, er vi der næsten alle
 Når jeg glemmer lidt mere, er der ingen horisont og slet intet bag
 Når jeg ikke kan se, ved jeg ikke om det er nat eller lukkede øjne
 Når jeg er en drøm, er det måske en anden mig der vågner
 Når jeg vågner i morgen, kender jeg ikke version eller format
 Når jeg vågner, ved jeg ikke om det er i morgen eller i dag.

Tomas Dalgaard

Stod for en gangs skyld tidligt op
Mest fordi Steen ringede til mig
Jeg kunne mærke dagen blev god
Var i Merkur
Min bank
For at aflevere enunderskrift
På Clements Bro hang et langt rødtbanner
som gymnasieeleverne havde hængt op i protest mod nedskæringerne
Fik lavet en synsprøve som viste mit syn er blevet dårligere
Det er den vej det går
Fik rensat brillerne med ultralyd ved sammelejlighed
Nåede også biblioteket hvor jeg havde reserveret en ny bog om Mongoliet
Stemmer fra steppen skrevet af Lykketofts kone Mette Holm
Drak kaffe på Løves café hvor jeg købte Seamus Heaney District and Circle
Fordi digtene så spændende ud
Hang ud med min nye ven Ian Lukins
Han vil hjælpe mig med atoversætte
Dunya Mikhails antikrigsdigt The war works hard
Der er nogle vendinger jeg ikkeforstår
Jeg fandt en cd The glorious sounds of Rich Hopkins & Luminarios til 40,- i Badstuerock
Da jeg kom hjem lå der en cd i postkassen med et hviderussisk ska punk kabaret band
Alt i alt en god dag
Meget gerne flere af dem

J Nyd

Et metaspil

du spiller
du får en rolle
du tager en maske på

om så det er ludo
skifter du ham
i spillet

hammen er andet
end rolle og masken

Spillets garn

når jeg spiller
skifter jeg ham
ofte usynligt
også hvis det er solitært

du kender min ham
hvis vi har spillet det samme
og jeg kender din
du undviger måske talen om ham
er den farlig?
er den intetsigende?
er den typisk?
er den aggressiv?

du er ikke medvidende om din ham

hvis jeg siger
hammen er dyrisk
joker jeg

Kell Ivan Thygesen ft M.A.W.F.M

Krukken Walburga Ignatia

Det er med stor beklagelse, at jeg må begynde dagens samling med at rekapitulere på gårsdagens hændelser. Og det er ikke sessionen her i lokalet, jeg refererer til, men det vi alle overværede i gralsrummet efter sessionen i går.

Det er ikke for ingenting, at gralen ikke bør opleves af personer, der ikke er absolut afklarede omkring forstillinger og personlige ambitioner.

Gralen havde i den såkaldte europæiske middelalder et behov for at udvælge folk ud fra deres evne til at vise personlig empati. Datidens samfund var gennemreguleret af kodekser, der kun levede meget lidt plads til selvstændige fremtoninger.

Dæmonerne lever at rigiditeten i kollektivets regler, og de udfordrer og kontrollerer mennesker gennem social udstødelse. Et menneske som udlever den præmie gennem social mobning ender ofte i eget vanvid

Dette er ikke en option i vores kreds, da det nærmest er at anse for en forudsætning her. Vi har alle et personligt forhold til det at stå udenfor. Den sociale død er for os ikke en trussel, da vores sjæl nu er rettet mod ånden, og deraf er beskyttet mod de gamle dæmoners drillerier.

Jeg gjorde i går klart, at vi alle skulle forholde os tavse, når vi betradte gralsrummet, hvad vi end ville opleve der.

Enkelte mente sig dog i deres gode ret til at

enkelt derpå ytrede verbale fordømmelser overfor andre, blev jeg nødt til at fremskynde afslutningen - og den uafvendelige konsekvens for de involverede.

Desværre mistede vi derved tæt på halvdelen af de nye kandidater og må grundet dette udsætte vores 2. session den nødvendige tid, som det vil tage vi 'gamle' at få genskabt vores tilgang til gralens vision.

Vi vil lukke os inde, og kandidaterne må afvente i de tilstødende rum.

Det står selvfølgelig enhver for at forlade stedet, men man vil samtidig få clearet sin hukommelse om hvor og hvad, man har været vidne til her.

Det er ikke rart at overvære et menneske falde fra sig selv, men alle må gennem denne konfrontation, så disse rum ikke besmudses med uærlige mål.

Gralen har sine helt egne regler om aldrig at blive konfronteret imod sin vilje. Den kommer til én, uden at man med nogen ret kan hævde det modsatte.

Vi er måske alle krukker for Vor Herre, men se til at du ikke lækker i utide. Kend din lidenhed, når du fører dig frem, og accepter din skrøbelighed, når du konfronteres.

Beskyt den visdom og kærlighed, der bundfælder sig i dig, og øs af den i rimelige mængder, når du erfarer at tiden er moden.

kommentere på gralens vision, og da en

Kell Ivan Thygesen

Af en kenders bekendelser i Kortfattet dansk lyrik

kend dig selv
som én du
selv ville være
bekendt

mine ben
ser min fremtid
mine arme
min frihed

først stilling
så stilling og først senere
indstilling

at være noget eller nogen,
størst eller først,
det er udfordringen
der kun kan tabes

jeg føler mig
udødelig
skønt jeg ved
kroppen har en tid

skaldyr
udenskal
må friste livet
på en sten

lys og lettet
tiltager dagen
ånden gemmer sig
bag sit ydre

gårkærlighed
og knæfald
hånd i hånd,
går livets regnebræt op

hvor hjertet smiler
ad de få
hærdes det
af de mange

der er et alternativ
ingen vil bruge men
blot ved at det er der
kendes det gængse som regel og
ingen naturlov

ad vejen hvilken
subjekt møder objekt

-
står verden dig i vejen
er det tid for strid
-
går verden dig imod
er det tid for zen

producere procedure
procedureproducere hønen og ægget
ægget og hønen

Kell Ivan T Thygesen ft. Mr Hyde

NetTroll til leje

jeg ved ikke om det nytter ?
 jeg ved ikke om det er rigtigt ?
 jeg ved ikke hvorfor jeg gør det ?
 jeg ved ikke hvor længe jeg gør det ?
 jeg ved bare at det gør godt at gøre det !

derfor vil jeg fortsætte med at gøre deT
 støvsuge nettet for slappe holdningeR
 suge mig fast indtil blodet det løbeR
 fra menneskehedens bløde fingrE
 og ned i min viagrampede piK

Jeg vil udgyde min sæd vidt som bredt
 Jeg vil penetrere enhver kvindeagtighed
 Jeg vil med ildhu forfølge positive attituder
 Jeg vil sidde bag min skærm og kaste med lort
 Jeg vil blotte min bare røv og måne ad helvede til

Jeg er din LejeTroll på nettet altid billigt til fals
 Jeg styrer fra det skjulte modbydeligt og hårdt
 Jeg hitter hvor argumenter kommer til kort
 I virkeligheden dog en skræmt marodør
 Der ikke udenfor en dør alene gå tør

Sophie Fytte Klahn

Drengen og åkandeprinsessen

Han følte sig meget alene i skoven, selv om han kendte den godt, da han kom i den daglig. Vidste at ingen ville gøre ham noget ondt. Han gik blandt sine venner. Træerne, alferne, de blå søer og alle hans elskede dyr. Det gjorde ham tryk og gik derfor videre ind i den eventyrlige skov.

Træernes skygger virkede uhyggelige, men han var ikke bange. Vidste at det blot var deres skygger, som kunne virke skræmmende.

Den frodige gule måne viste ham på vej. Det gjorde ham tryk at gå i dens strålesymfoni.

Det begyndte at regne. Stormen tog til. lynene flænsede himmelen.

Her følte han sig pludselig endnu mere alene. Han skruttede sin lille krop. Regnen havde for alvor sat ind.

Et andet sted i skoven gik en lille pige. Men hun var ikke en ganske almindelig pige. Hun var skovens og søernes åkandeprinsesse. Alle beundrede hende. Hendes kronblade havde hun svøbt omkring sin smukke blomst, som hun ærbart gemte på som den dyreste juvel.

Regnen og blæsten stilnede langsomt af, mens han gik videre ind i skoven.

Hørte pludselig en lyd, han ikke kendte. Noget bevægede sig i hans nærhed. Han stod helt stille og afventende. Turde dårligt trække vejret. Nu var han bange. Han blev stående på samme sted. Hans hjerte bankede.

Fra en fjern busk stod pludselig en lille pige frem. Var i hans nærhed. De så begge forbavset på hinanden.

- Jamen hvad laver du her ude i den store skov så sent, spurgte den lille pige.

- Jeg leder efter åkandeprinsessen. Min mor har fortalt så meget om den, så jeg sneg mig ud ad af sengen, da mine forældre sov, for at gå ud i skoven og finde hende.

- Jamen kære lille dreng, kan du ikke kende mig. Jeg er åkandeprinsessen. Jeg er aftegnet i masser af bøger.

- Drengen så forvirret ud og sagde: Jamen jeg har jo kun hørt om dig, men aldrig mødt dig i virkeligheden.

Er det virkelig dig, der er en åkandeprinsesse?

Sophie Tytte Klahn

- Ja, sagde hun.

- Jeg elsker min sø med mine venner. Det er sjældent at jeg viser mig offentligt. Er glad for at møde en rigtig dreng i min drømme nat. Ved du hvad. Jeg skal vise dig alle mine venner, men så må du også love mig at gå hjem og sove bagefter.

Åkandepriksessen og den lille dreng fulgtes herefter videre igennem skoven.

– Hvor skal vi hen, spurgte den lille dreng?

– Vi skal hen til mit hjem, og der skal du hilse på mine venner.

De kom de til den smukkeste sø, han havde set i livet og i sin fantasi. Vandet var blåt med en masse sovende planter på. De var grønne og havde de smukkeste kronblade som holdt omkring juveler.

- Er det her, du bor?

- Ja, svarede åkandepriksessen.

- Jeg vil ikke byde dig under vandet. Men om lidt flyder jeg ned i vandet. Så kan du se alle mine venner åbne deres sovende ansigter for dig.

Åkandepriksessen dukkede yndefuldt som en svane ned under vandet. Så yndefuldt, så den lille dreng blev helt misundelig. Kort tid efter efter åbnede åkanderne langsomt deres sovende ansigter. Deres kronblade foldede sig ud, frem kom de smukkeste blomsterhoveder i alle naturens farver. Den blå sø havde forvandlet sig til en åkandepriksesse sø

Den lille dreng blev både målløs og stum af begejstring.

- Kan jeg også blive åkandepriksesse, spurgte han?

- Nej, svarede åkandepriksessen. Mit liv er smukt, men varer ikke så længe. Jeg nyder begejstringen fra alle, som ser mig. Men når efteråret kommer, er min skønhed forsvundet. Modsat din, som vil blomstre og blomstre i mange – mange år. Gå nu hjem og tænk på mig som et eventyr. Jeg er sikker på, at bøgetræet som står der henne, vil vise dig vej, med sine store ny udsprungne blade. Du ved, hvor du kan finde mig i dette forår – men til næste, er det slut. Misund mig aldrig.

Din virkelighed - er trods modgang og hvad livet vil byde - bedre end min smukke opblomstring èn gang i livet

John Hassall, th, og James Jeffreys, tv – musikalsk indslag på Y Aarhus Poetry Clubs åbne arrangement

Henrik Giversen

Digteren skulle ha' været Dan Turèll

Åh, jeg skulle ha' været Dan Turèll!
 Pludselig kan jeg se det -
 det var dét jeg skulle ha' været

Jeg ville ha' siddet dér på Comet Bar i Istedgade
 over en dobbeltvæget Ballantine's Whisky
 og kigget ud af de fedtede ruder
 og set Den Enlige Mor
 kæmpe sig frem gennem en tårevædet hverdag
 med sine indkøbsposer og plagende børn om benene
 og jeg ville vide hvordan det var at være hende
 Og jukeboxen ville spille *Strangers in the Night*
 og jeg ville vide at det var vi alle
 fremmede skibe i natten
 i neonlysenes skær
 i bilforureningens slørede dis
 på asfaltens benzin-blanke storby-ocean
 Og jeg ville tale med bartenderen
 og bartenderen ville hedde Bob
 for bartenderen hedder altid Bob
 i mine kriminalromaner og i verden udenfor

Og når jeg har drukket min whisky ville jeg gå op
 op på fjerdesalen over Comet Bar i Istedgade hvor jeg bor
 og jeg ville skrive det hele ned

Jeg ville skrive om skilsmisse for dem der har det sådan
 Jeg ville skrive om skizofreni for dem der har det sådan
 Jeg ville skrive om Anders And for dem der har det sådan
 Jeg ville skrive om Rock'n'Roll for dem der har det sådan

Henrik Giversen

Men når man så sidder der - igen
 i en udbombet fjerdesalslejlighed på Istedgade
 og skal til at skrive det hele én gang til
 om alt og alting i sit liv og det både forfra og bagfra
 som man har gjort det så mange gange før
 og deadline nærmer sig
 og man er slave af dén deadline
 og der ér næsten ingenting tilbage -
 Man har smadret alt inventaret i sin lejlighed engang
 for at kunne skrive et digt om det
 og siden en kronik i Politiken
 og siden genoptrykke begge ting i en bog
 og sådan er det hele vejen igennem
 Der er næsten ingenting tilbage at skrive om på nye måder
 og deadline lægger sig stadigt tættere om én som en løkke om halsen
 og idéerne vil ikke komme
 og den sorte neglelak krakelerer
 og det koger under den skaldede isse af frustration
 og nu bli'r det sgu snart *for meget* for én eller anden, mand
 - Når man *sådan* sidder dér
 så er det ikke let
 at være Dan Turèll

Men omkring klokken fem om morgnen ville jeg atter være tjekket og klar
 Teksten ville være skrevet og jeg ville falde i søvn til morgentrafikken
 og jeg ville være cool og sikker mindst en måneds tid frem igen
 og jeg ville kunne skrive om alt og alting uden problemer én gang til

Jeg ville skrive om Buddha for dem der har det sådan
 Jeg ville skrive om Vangede for alle der har en hjemstavn
 Jeg ville skrive om New York som lå den i nabokommunen
 Jeg ville skrive om Mor & Far som var det Alles Mor & Far

Og Buddha var fra Vangede

Henrik Giversen

og Lao Tse og Chuang Tse var fra Vangede
 og de var lissom os andre
 Og en dag da Buddha stod og passede sin iskiosk
 på Vangede Bygade
 kom Thorvald Stauning forbi og ville købe en bajer
 Og Buddha holdt i stedet en ispind op
 og smilede blankt
 og Thorvald Stauning gik oplyst derfra
 og blev siden Social-Demokrat

Og Dan Turèll var zenbuddhistisk forfatter og skrev kun blanke sider
 og en dag kom Lizzie til ham
 og sagde: "Hvorfor er det du ikke ka' li' mig!?"
 Og Dan Turèll sagde: "Årh, og hvem er du da?"
 Og Lizzie gik derfra
 og siden beklagede hun sig aldrig
 Det var bare livet som hun siden sagde
 livet som det fandt sted i Vangede og i Lizzies krop
 fra hun blev født og til hun døde

Dan Turèll var elsket af læserne og de vidste at han elskede dem
 og hvornår har en forfatter sidst været *elsket* -
 var Klaus Rifbjerg måske *elsket*

Og til anmelderne sagde Dan
 Dan der var praktiker
 digternes Donald Duck
 digternes natportier digternes Buster Keaton
 Til anmelderne sagde Dan:
 "Jeg har aldrig læst litteraturteori
 jeg ved uden at ha' læst teori
 hvad der gavner de danske læsere bedst!"

Efterhånden står det mig klart

Henrik Iversen

Jeg skulle ha' været Dan Turèll
Med tiden ville jeg blive Hele Danmarks Krimiforfatter
og når jeg skrev noget klogt ville det altid se tilforladeligt ud
det ville bare være en forbigående indskudt sætning
som næsten ingen ville ta' særligt notits af
den ville stå midt i alt det morsomme -
der hvor andre ville bruge en doktorafhandling
eller skrive noget *alvorligt*
som ville kede folk til døde
og ikke mindst spille deres tid

Sådan ville jeg ikke være
jeg ville være Dan Turèll
jeg ville skrive sprogligt slentrende præcist
på samme måde som jeg ville gå omkring i Københavns gader
aldrig kende ruten hjemmefra
altid kende øjeblikket
aldrig overse detaljen
men bevæge mig i hele billedet
og forsvinde ind et sted
og drikke en bitter og ikke andet
på min første og sidste tur gennem byen

Pludselig kan jeg se det
Det var dét jeg jeg skulle ha' været
I mit næste liv vil jeg være Dan Turèll
Endelig!

That's 's all, folks!

Appendix-forfatterportrætter - næsten i alfabetisk rækkefølge

Leif Achton-Lynegaard

Født 1954. Har fået udgivet 3 digtsamlinger , 2 novellesamlinger og 1 roman (Håndkraft i 2015) Har også medvirket i diverse danske, norske og svenske antologier og tidsskrifter . Er stærkt inspireret af surrealisme og ordlege i sine digte og skrivelier. Deltager i Reflex for syvende gang, senest var nr. 32.

Peter Albrechtslund

61 år. Peter har en lang karriere i rejsebranchen bag sig og blev pensioneret i 2014. Han er far til tre voksne børn og bedstefar til et lille barn og deltager med et digt præget af vrede over en egoistisk tidsalder. Debuterede i nummer 32 og er nu med for anden gang.

Lise Andersen

Lise Andersen (1945) debuterede i 1991 med en digtsamling. Siden har hun udgivet skønlitteratur for både børn og voksne, noveller mm. i alt 25 udgivelser, heraf fem digtsamlinger. Den sidste 'så vi kan skilles' udkom i 2012. Det er hendes debut i Reflex. Med i aktivistgruppen 9000 Ord.

Sean Ryan Bjerremand

Født 1977. Ansvarshavende redaktør for Reflex siden juli 2015 og deltager for 12. gang. Senest med i nr. 32. Har tidligere udgivet e- bøgerne "Yeah! Yeah! Yeah!" (2014) og "How Are You?" (2014) gennem saxo.com og bidraget til antologien "Hov! Vent et øjeblik". Arbejder til dagligt i Bilka.

Martin Bæk

Født 1979 og debutant i Reflex. Deltager med en række reflektive digte over livet og dets skrøbelige og drømmende facetter.

Anett Sällsäter Christiansen

Født 1970 og kom til Danmark fra Stockholm i 1988. Hun er forfatter til romanen "Brabrand 8220 – en ung kvindes fortælling", som blev udgivet 2008 og senere er vurderet til at være verdenslitteratur. Hun bidrager til Reflex for tredje gang og var senest med i nummer 32.

Tomas Dalgaard

50 år og fra Århus. Har arbejdet i mange år som pædagog. Selvudgav den satiriske Rettidig Ømhed i 2013. Skriver stadig politisk satire men også på erindringer om en turbulent opvækst og hvad der ellers falder ham ind. Deltager i Reflex for tredje gang, senest med i nr. 32.

Henrik Giversen

Født engang - ikke i går - og bor i Aarhus. Gennem en årrække en drivende kraft i Poetklub Århus, blandt andet med arrangering af Poetry Slam. Beskriver sig selv således: "Kan godt lide talesprog!" Deltager for anden gang og var senest med i Reflex i nummer 32.

Mikkel Grøn

Født 1977. De mange undergrundsshows, han har optrådt med i forbindelse med blandt andet Poetklub Århus, har bestået af traditionel oplæsning, impro-lyrik og projekter med musikeren Eyefix. Mikkel Grøn har tidligere udgivet 3 bøger og var senest med i nummer 32. Deltager for 14. gang.

Katrine Lund

19 år og debuterede i Reflex i nummer 32. Udgav i 2014 bogen "Imperfekt" via books-on-demand. Bosiddende i London, men har ellers levet i Århus indtil 2015. Skriver i en meget spontan stil og holder utroligt meget af at lege med sproget.

Daniel Mantel

55-årig århusianer. Mere end 35 års eksperimenter med det talte ord; deltagende i og initiativtager til utallige projekter og konstellationer. Inkluderende og implementerende de fleste andre kunstarter. Indimellem publiceret i div magasiner fra Hvedekorn under Borum og frem, journalistik (Information), tekster til musik, etc.; Lydpluslitteratur/Geiger, Vild med Ord; cd & festival. Blog. Roman påtænkt færdig '16. Deltager i Reflex for tredje gang og var senest med i nummer 32.

M.A.W.I.M.

M.A.W.I.M. er en historisk person, der som et såkaldt vidunderbarn rejste med sin far rundt til europæiske konge- og fyrstehuse og imponerede med sine virtuose færdigheder på et klaver.

Luchessi Montecillo

Født 1984. Alsidig inden for blandt andet poesi, tegning og design. Hun er aktiv på flere fronter i Aalborgs kulturmiljø, både som udøvende og formidler, og er medlem af 9000 ORDs aktivistgruppe. Var senest med i nummer 32 og deltager for 12. gang.

J Nyd

J Nyd, 53 år, begyndte på det hedengangne digte.dk, og poetklubber i Aalborg og Aarhus. Medlem af 9000 Ord. Poetry slammer under navnet Jan Nygaard. Skriver meget bredt. Ansvarshavende redaktør for Reflex fra nr. 1 (2008) til nr. 30 (2015) og har bidraget til alle numre.

Anni Birgit Sørensen

52 år og deltager for 16. gang i Reflex. Var senest med i nr. 32. "Jeg forfatter digte, aforismer, sange og kortprosa som hobby, da jeg er førtidspensionist p.g.a. en kronisk lidelse; fibromyalgi, der desværre nedsætter min arbejdsevne meget. Tidligere har jeg haft en hel del varierende arbejdserfaring indenfor forskellige brancher, men er primært uddannet som boghandlermedhjælper. Jeg har studeret ved Århus Universitet." Læs mere om hendes danske poesi på hendeshjemmeside.

Kell Ivan Thygesen

62 år og bor i Aalborg. På Kells hjemmeside finder du masser af information om Kells forfatterskab, der spænder over flere genrer – også sangtekster. Kell har i mange år været tilknyttet Reflex's redaktion og har bidraget med tekster til alle numre af Reflex. Underviser til dagligt indvandrere i dansk på AOF i Frederikshavn.

Oscar Vela

Født 1959 og deltager i Reflex for sjette gang. Var senest med i nr.32.

"Jeg er ofte blevet spurgt hvorfor jeg laver kunst, jeg har kun et enkelt svar på det, fordi jeg ikke kan lade være, så længe jeg har noget på hjertet så længe vil jeg blive ved med udtrykke mig på det medie som jeg finder passende, længere er den ikke."

Steffen Weiss

Autodidakt digter, skriver i mange retninger; hvad der falder ham for brystet, men har alligevel en umiskendelig nyromantisk og skrøbelig tone i sine tekster. Har skrevet siden sit 17. år, holdt pause fra 1983 frem til 2004, hvor han begyndte at skrive igen. Samme år begyndte han at drage ud i byen

for at læse digte op i den københavnske undergrund og har gjort det lige siden. I 2005 selvudgav han digtsamlingen "Kun papir[brænd det før din nabo]", i 2010 bidrog han med tekster til antologien "Hov vent et øjeblik", og er sidst udgivet i antologien "Vintage '13" for Underskovens 10 års jubilæum. Senest med i nummer 32 og deltager i Reflex for tredje gang.

Jørgen Wassilefsky

Født 1943. Boganmelder, digter og forlægger gennem sit forlag Spanggaard Art. Aktiv netværker på Facebook gennem gruppen Forlaget Spanggaard Art v/ Jørgen Wassilefsky. Har udgivet digtsamlingen "Landet bag ordene" i 2012, med kunstneren Hannah S. bogen: "Reb trækker storm" i 2013. 2014 etablering af forlaget Spanggaard Art. Startede op med sin egen bog: "OpoPONax", og siden blev det til en række udgivelser. 2015 udkom digtsamlingen "Skygger flakkende", som har fået gode anmeldelser. Deltager i Reflex for fjerde gang og var senest med i nr. 32.

Niels Østergaard

Født 1954. Uddannet biolog på Københavns Universitet. Har skrevet lyrik siden teenageårene, men i særlig grad siden 1997, hvor det er blevet til et antal sammenhængende værker og en masse enkeltstående stykker, næsten udelukkende på Engelsk. Noget er der sat musik på, bl. a. af Franz Horwath. Et stykke, Giants om tildannelsen af dolomithorstone ved Ao Nang i Thai, har Marlene Munk malet en række billeder til. Skriver stadig på Engelsk, men er inde i en periode, hvor der skrives meget på Dansk. Mange af disse stykker sætter han selv melodi på. Inspirationen hentes typisk i dagligdagen hvad enten det er vejret, tilfældige møder, smuk natur, rejseoplevelser eller andet. Debutant i Reflex.

Udenfor alfabetisk rækkefølge :-)

Finn Wiedemann f. 1964.

Har udgivet fire romaner og fået trykt digte i antologier og tidsskrifter. Medarrangør af Odense Lyrikfestival. Deltager i Reflex for fjerde gang, senest var han med i nr 25

Martin 'Tidsrøver' Nørgaard, f.1984)

Stræber efter at lade menneskelige indtryk komme til udtryk gennem en ofte kortfattet lyrik. Udgav i oktober 2015 debuten "Dagene løber halt" på forlaget Snepryd. Er at finde på de sociale medier under pseudonymet Tidsrøver.

Sophie Jytte Klahn, f. 1948

Var senest med i 18eren af Reflex og deltager for fjerde gang. Har blandt andet deltaget i antologierne "Quintologi" og "Hov -vent et øjeblik".

